

det skulde gaa, skal jeg ikke komme videre ind paa. Det skulde naturligvis først og fremmest gaa i Retning af, at Grundlaget for Bispestillingen blev folkelig derved, at Menighederne faa Indflydelse paa Præstevaglene og derved ogsaa Indflydelse paa Bispevalget. Det er nu en Ting, som egentlig ikke griber ind i dette Spørgsmaal. Men det er ogsaa muligt, at man kunde finde, at hele det kirkelige Tilsyns Gerning skulde simplificeres. Nu er denne Gerning i Virkeligheden ret udviklet, idet al Ting skal gaa gennem Provster og Biskopper, inden det naar Ministeriet, og somme Tider skulle ogsaa andre Autoriteter høres. Det bliver i mange Maader et trangt Maskineri. Det er jo saaledes, at jo flere Instanser en Sag skal gennemgaa, desto lettere har den ved at gaa i Staa. Mange Ting, som Folket kunde ønske at faa frem, ere gaaede i Staa, ikke mindst fordi det kirkelige Maskineri er tungt. Det er muligt, at man kunde tænke sig at simplificere Maskineriet ved at slaa Provste- og Bispegerningen sammen, saa at man fik en kirkelig Tilsynsmand i hvert Amt, det vilde i mine Øjne være ganske praktisk, især hvis man ved Siden af gav ham et folkeligt Raad, et Slags kirkeligt Amdsraad eller lignende. Jeg griber dette i Flæng som en Mulighed, der kunde komme til at ligge for. Der kunde ogsaa tænkes andre Ting, som jeg ikke videre skal komme ind paa. Det er altsaa den Indvending, jeg synes, der kan gøres, og som i mine Øjne har nogen Vægt, at vi bør vente med dette Spørgsmaal, til det kirkelige Udvalg har endt sit Arbejde. Selv om vi tænke os, at dette Udvalgs Arbejde ikke førte til nogen Omordning af Bispestillingen, selv om det hele blev ved det gamle, vilde det dog som Afslutning af Arbejdet komme som noget naturligt, at man sagde: Saa er der ikke andet at gøre end at enes om Oprettelsen af dette Embede. Jeg tror nemlig, at det forholder sig rigtigt, som der staar i Motiverne, at det ikke er heldigt at følge de gamle Forslag om at lægge noget af Sjællands Stift til Lolland-Falsters Stift.

Disse Spørgsmaal, som kunne ligge for, synes jeg, maa medføre, at vi drøfte Forslaget i et Udvalg. Dette Udvalg maa naturligvis have Ret til at undersøge, om de gamle Forslag til Løsning ikke skulde kunne være mulige. Jeg antager personligt, at det vil vise sig at være uheldigt, for dette at lægge Sorø og Præstø Amter til Lolland-Falsters Stift vil gøre dette Stift saa uformeligt, i Fald ald i lokal Hen-

seende, at det personlige Forhold imellem Bispen og de Folk, som han skulde tilse, i Virkeligheden derved vilde være forhindret. Jeg vil altsaa ønske, at dette Forslag maa blive underkastet en velvillig og nøje Undersøgelse i et Udvalg. Man vil der først og fremmest have at overveje, om vi straks skulle skride til at oprette dette Embede, eller der muligvis kunde være Tale om at sætte det sammen med det Arbejde, som skulde gøres i det kirkelige Udvalg. Jeg mener, at det kunde vel lade sig gøre at vente saa længe. Men naar den Mand — jeg mener den højtærede Kultusminister —, som har Overledelsen og Overblikket over Kirken, og som har Ansvar for Kirkens Ledelse, kommer til os og siger, at han, ifølge den Indsigt, han har, mener det er uforsvarligt at vente længere, finder jeg, at vi bør tage overordentlig stærkt Hensyn dertil.

Dersom man vilde gaa til Oprettelsen af dette ny Embede, var der dog forskellige Ting, som det kunde være værd at overveje. Der er for det første selve Ordningen af det ny Stift. Det forekommer mig, at det vilde være naturligere, om man bestemte, at der skulde være en Biskop i København, som havde København, Københavns Amt, Frederiksborg Amt og Bornholm, og en Biskop, som havde Sorø, Præstø og Holbæk Amter. Jeg vilde egentlig helst have, at han skulde have Sæde i Roskilde, der er det centrale og gamle Sted, og saa kunde han faa det gamle Roskilde Amt med, det vilde i Virkeligheden ikke være for meget. Men Stedet og al den Slags Ting ere Ting, som kunne drøftes i Udvalget. Jeg vil altsaa tillade mig at anbefale Sagen til nøje og velvillig Overvejelse i et Udvalg.

Borgbjerg: Det glædede mig at høre af den sidste Talers Foredrag, at man ønsker, at denne Sag bliver nøje og velvillig — navnlig nøje — undersøgt i et Udvalg. Til Ønsket om denne nøje Undersøgelse kan jeg ganske slutte mig. Det forekommer mig, at der var meget berettiget i den sidste ærede Talers Betragtning, at det var saa som saa nu at gaa til Oprettelse af et stort kirkeligt Embede, paa et Tidspunkt nemlig, hvor hele Kirkesagen er sendt i Kommission eller i alt Fald i en nær Fremtid skal sendes i Kommission. Det forekommer mig, at der her kan drages en Sammenligning mellem det kirkelige og det militære — disse Magter ere for øvrigt ogsaa ofte paa andre Omraader samvirkende — nemlig den, at der